

Krajský úřad Olomouckého kraje
Odbor dopravy a silničního hospodářství
Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc

Sp. zn.: KÚOK/108033/2024/ODSH-SD/9245

Olomouc 19.11.2024

Č. j.: KUOK 132382/2024

Vyřizuje: Mgr. Stanislav Tesařík

Počet listů: 3

Telefon: 585 508 384

Počet příloh: 0

Datová schránka: qiabfmf

Počet listů/svazků příloh: 0

E-mail: posta@olkraj.cz

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Olomouckého kraje v přenesené působnosti podle § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, jako příslušný správní orgán podle § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, přezkoumal podle § 89 odst. 2 správního řádu odvolání obviněného pana [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] (dále jen „obviněný“), proti rozhodnutí Městského úřadu Šternberk, Odboru vnitřních věcí, ze dne 12.08.2024, č. j. MEST 64140/2024, kterým byl uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění účinném do 31.12.2023 (zákon o silničním provozu), kterého se dopustil porušením § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu tím, že jako provozovatel motorového vozidla tov. zn. [REDAKCE] [REDAKCE] reg. zn. [REDAKCE] [REDAKCE] (dále jen „vozidlo“), nezajistil, aby při užití tohoto vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovené zákonem o silničním provozu, když dne 13.07.2023 v 15:08 hod. řídil nezjištěný řidič v obci Lužice na silnici č. II/447, směr Šternberk, výjezd, pruh 1 (GPS: 49°42'57.989"N 17°15'45.892"E) vozidlo, za jehož provoz provozovatel vozidla odpovídá, se kterým překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci stanovenou zákonem o silničním provozu na 50 km/h, když v měřeném úseku byla automatickým technickým prostředkem bez obsluhy (stacionární radar), vozidlu naměřena rychlost jízdy 59 km/h. Při zvážení možné odchylky měřicího zařízení ve výši ± 3 km/h byla tedy jako nejnižší skutečná rychlost naměřena rychlost jízdy 56 km/h, což je o 6 km/h více než rychlost dovolená. Tím porušil nezjištěný řidič § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a dopustil se přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu.

Za výše uvedený přestupek byla obviněnému podle § 125f odst. 4 § a 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu uložena pokuta ve výši 1.500 Kč. Podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“) a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění vyhlášky č. 112/2017 Sb., ve znění účinném do 30.06.2024, mu byla uložena povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč. Splatnost pokuty a náhrady nákladů řízení byla stanovena do 30 dnů ode dne právní moci rozhodnutí.

Podle § 90 odst. 5 správního řádu se odvolání obviněného **zamítá** a napadené rozhodnutí Městského úřadu Šternberk, Odboru vnitřních věcí, ze dne 12.08.2024, č. j. MEST 64140/2024, **se potvrzuje**.

O d ů v o d n ě n í

Krajský úřad Olomouckého kraje, Odbor dopravy a silničního hospodářství (dále jen „odvolací správní orgán“), obdržel odvolání obviněného proti rozhodnutí Městského úřadu Šternberk, Odboru vnitřních věcí, ze dne 12.08.2024, č. j. MEST 64140/2024 (dále jen „správní orgán prvního stupně“), kterým byl obviněný uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, za což mu byla uložena pokuta ve výši 1.500 Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč.

Správní orgán prvního stupně obdržel dne 25.07.2023 oznámení o podezření ze spáchání přestupku od Městské policie Šternberk, podle kterého se neznámý pachatel dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 porušením § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu. Správní orgán prvního stupně následně písemností ze dne 26.07.2023 vyzval provozovatele vozidla k uhrazení určené částky podle § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu nebo sdělení totožnosti řidiče, který řídil vozidlo, když tuto výzvu nejprve zaslal na trvalý pobyt provozovatele vozidla, kterou se nepodařilo doručit. Správní orgán prvního stupně zaslal poté totožnou výzvu provozovateli vozidla k uhrazení určené částky podle § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu nebo sdělení totožnosti řidiče, který řídil vozidlo na adresu pro doručování, když tato zásilka byla připravena k vyzvednutí dne 23.10.2023 a fiktivně doručena dne 02.11.2023. Dne 10.12.2023 byla na bankovní účet správního orgánu prvního stupně připsána určená částka od provozovatele vozidla, avšak až po splatnosti. Písemností ze dne 09.01.2024 bylo provozovateli vozidla sděleno, že zaplacená částka byla uhrazena po splatnosti a byla mu vrácena na jeho bankovní účet. Dne 17.01.2024 bylo správnímu orgánu prvního stupně doručeno Vyjádření od provozovatele vozidla, ve kterém mimo jiné uvedl, že mu byl dopis vhozen do poštovní schránky bez předchozího upozornění o uložení zásilky doručovatelem až 19.11.2023 a dále sdělil, že již v minulosti měl problém s doručovatelem, který mu nedoručoval zásilky. K Vyjádření dále obviněný připojil vyjádření České pošty k dřívějšímu případu, ve kterém se Česká pošta omluvila za své pochybení. Správní orgán prvního stupně Usnesením ze dne 06.05.2024 věc přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu v souladu s § 76 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích odložil.

Dne 06.05.2024 vypravil správní orgán prvního stupně příkaz, který byl obviněnému doručen dne 20.05.2024. Proti příkazu podal obviněný včasný odpor dne 28.05.2024. Dne 29.05.2024 zaslala oprávněná úřední osoba dotaz České poště ke skutečnosti, kdy došlo k fyzickému vložení zásilky do poštovní schránky obviněného. Po komunikaci s vícero organizačními složkami se oprávněná úřední osoba dozvěděla, že uvedená zásilka byla dne 23.10.2023 uložena na poště, dne 08.11.2023 byla vložena do schránky a pracovník vnitřní služby chybně zadal „doručeno“, místo „vloženo do schránky“. Dále bylo oprávněné úřední osobě sděleno, že „Výzvy k vyzvednutí zásilky i zásilky s uvedenou dispozicí jsou dodávány do domovní schránky jako obyčejné listovní zásilky, tedy bez stvrzení převzetí, nemůžeme zpětně jejich dodání jednoznačně prokázat či ověřit.“ Dne 22.07.2024 bylo obviněnému doručeno Vyrozumění o provedení důkazů mimo ústní jednání naplánované na den 06.08.2024 a Oznámení o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před vydáním rozhodnutí. Dne 31.07.2024 obviněný telefonicky kontaktoval správní orgán prvního stupně, aby se omluvil z mimo ústního jednání. Dne 06.08.2024 proběhlo provedení dokazování mimo ústní jednání. Dne 12.08.2024 vypravil správní orgán prvního stupně rozhodnutí,

kterým uznal obviněného vinným. Rozhodnutí bylo obviněnému doručeno dne 26.08.2024 a proti kterému podal dne 09.09.2024 včasné odvolání.

V odvolání obviněný namítá, že nerozporuje, že by se nedopustil přestupkového jednání, avšak namítá výši pokuty, kterou už jednou zaplatil dle jeho svědomí, vědomí a názoru v řádné lhůtě. Obviněný namítá, že doručovatel [REDAKCE] [REDAKCE] nosil výzvy a doporučené dopisy v brašně, doručoval je po termínech a obviněný toto nemohl dle svého názoru objektivně změnit nebo ovlivnit. Dále obviněný namítá, že všechny ověřované termíny souhlasí, avšak k fyzickému doručování zásilek nedošlo a doručovatel se k jeho neomluvitelnému chování doznal jeho nadřízenému až po intervencích obviněného. Obviněný namítá, že dopis byl vhozen do jeho poštovní schránky bez upozornění až 14.11.2023, a to dle jeho názoru znamená, že určená částka provozovateli vozidla zaplacená dne 19.11.2023 byla v termínu. Dále si obviněný stěžuje na hlavní manažerku kontaktní sítě České pošty pro severní Moravu [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE]. Dále obviněný k odvolání přiložil komunikaci s Českou poštou, odeslanou z e-mailové adresy: [REDAKCE] aby poskytl obviněnému vyjádření ve znění: „V systému o doručených zásilkách pošty, byl dopis s číslem RR695328118 CZ zaznamenán 23.10.2023, avšak vlastní a faktické vhození do schránky nelze zjistit, ani potvrdit.“

Správní orgán prvního stupně neshledal důvody pro vyhovění odvolání, a proto jej předal spolu se svým stanoviskem a spisovou dokumentací odvolacímu správnímu orgánu. Odvolací správní orgán posoudil odvolání jako včasné a přípustné, neboť bylo podáno obviněným v zákonem stanovené 15denní lhůtě. Odvolací správní orgán následně přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy, přitom dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.

Předně je nutno upozornit, že k datu 01.01.2024 nabyl účinnosti zákon č. 271/2023 Sb., kterým byl novelizován zákon o silničním provozu, kterým mimo jiné došlo k úpravě či rozšíření skutkových podstat přestupků, jakož i k úpravě správního trestání. V souladu s § 2 odst. 1 zákona o přestupcích se skutek posuzuje dle zákona účinného v době spáchání přestupku; podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, je-li to pro pachatele příznivější. V souladu s výše uvedeným postupoval odvolací správní orgán při posouzení přestupku podle zákona o silničním provozu účinného do 31.12.2023, protože pozdější právní úprava není pro obviněného příznivější.

V předmětném případě se jedná o skutek, kterého se dopustil neznámý řidič při řízení vozidla. Podezření ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu bylo odloženo dle § 76 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích z důvodu, že správní orgán nezjistil do 60 dnů od přijetí oznámení nebo ode dne, kdy se o přestupku dozvěděl, skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě. Zvláštní podmínku pro zahájení řízení obsahuje § 125f odst. 5 písm. a) zákona o silničním provozu, podle něhož „*obecní úřad obce s rozšířenou působností přestupek podle odstavce 1 projedná, pouze pokud učinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku, jehož znaky porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje, a nezahájil řízení o přestupku a věc odložil, protože nezjistil skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě.*“ V projednávaném případě obviněný na výzvu podle § 125h odst. 6 zákona o silničním provozu k zaplacení určené částky nebo sdělení údajů o řidiči zaplatil určenou částku, avšak až po její splatnosti a nezbylo než věc odložit a zahájit řízení s provozovatelem vozidla, který za provoz svého vozidla nese objektivní odpovědnost. Smyslem a cílem zavedení objektivní odpovědnosti provozovatele vozidla bylo, aby protiprávní jednání v případech, kdy se správní orgány při zjišťování totožnosti osoby

pachatele ocitnou ve stavu důkazní nouze, nezůstala nepotrestána, tzn. aby za ně v takovém případě odpovídal provozovatel vozidla. Tomu byla podle § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu stanovena povinnost zajistit, aby při užití jeho vozidla byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích (k tomuto např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22.10.2015, č. j. 8 As 110/2015-46, dostupný na www.nssoud.cz).

Překročení nejvyšší dovolené rychlosti bylo zjištěno výstupem z automatizovaného technického prostředku používaného bez obsluhy, certifikovaného silničního rychloměru UnicamSPEED-R v souladu s § 125f odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu. Na pořízeném snímku je jasně a zřetelně vyobrazena registrační značka vozidla, jakož i další údaje (např. naměřená rychlost, místo a čas spáchání přestupku apod.). Přesnost měření silničního rychloměru je ověřena ověřovacím listem č. 8012-OL-70276-23, vydaným Českým metrologickým institutem dne 25.04.2023. Z registru silničních vozidel byl ke dni spáchání přestupku ověřen provozovatel vozidla, tj. obviněný. Správní orgán prvního stupně správně právně posoudil skutkový stav a následně bez důvodných pochybností prokázal spáchání projednávaného přestupku.

Odvolací správní orgán dále uvádí, že došlo i k naplnění materiálního znaku přestupku, když odvolací správní orgán odkazuje především na níže uvedené závěry soudní judikatury. **„Ustanovení § 125f odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu záměrně odkazuje pouze na znaky přestupku podle tohoto zákona. Součástí skutkové podstaty přestupku provozovatele vozidla tak nečiní ty znaky přestupku, které vyplývají z obecné právní úpravy přestupkové odpovědnosti či analogicky aplikovaných zásad trestního práva. Ke zkoumání těchto znaků je dán prostor v řízení o přestupku řidiče vozidla, nikoliv však v řízení o přestupku provozovatele vozidla (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24.5.2017, č. j. 3 As 114/2016-46). Uvedené ustanovení nelze vykládat tak, že správní orgány jsou v řízení o přestupku provozovatele vozidla povinny zjišťovat, zda byly naplněny všechny předpoklady přestupkové odpovědnosti řidiče vozidla. Prokazování, zda jednání řidiče bylo v rozporu se zákonem v řízení o přestupku provozovatele vozidla, by odporovalo subsidiaritě odpovědnosti za přestupek provozovatele vozidla vůči odpovědnosti za přestupek řidiče vozidla (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28.11.2016, č. j. 8 As 156/2016-35). Obzvláště u přestupků, jejichž naplnění nevyžaduje zavinění, nebudou mít okolnosti obvykle zkoumané v souvislosti s konkrétní společenskou nebezpečností... Objektivní odpovědnost provozovatele vozidla nevylučuje potřebu posouzení materiálního znaku přestupku. Prostor pro jeho posouzení je však, s ohledem na nemožnost zhodnocení jednání řidiče, skutečně omezen, jak konstatoval krajský soud. Z napadeného rozhodnutí je navíc patrné, že žalovaný se materiálním znakem přestupku zabýval. Ztotožnil se se závěry judikatury, podle nichž jednání označené zákonem jako přestupek běžně naplňuje rovněž materiální znak přestupku; v případě ohrožovacích přestupků totiž postačuje pouhé ohrožení zájmů chráněných zákonem (již citovaný rozsudek č. j. 1 As 237/2015-31) ... (k tomuto např. rozsudek Nejvyššího správního soudu 2 As 212/2020-26, ze dne 20.01.2021, dostupné na www.nssoud.cz). Z citované judikatury tedy vyplývá, že pod pojem „znaky přestupku podle tohoto zákona“ podřazujeme znaky objektivní stránky skutkové podstaty přestupku uvedené v zákoně o silničním provozu.**

Formální znak přestupku byl naplněn porušením zákonem stanovené povinnosti podle § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu, tzn. provozovatel vozidla zajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem. Odvolací správní orgán má s odkazem na výše uvedené za to, že došlo k naplnění jak materiální, tak i formální stránky přestupku. Naplnění

znaku materiální stránky pak bylo shledáno v jednání neznámého řidiče, který porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu tím, že při řízení vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci stanovenou zákonem o silničním provozu na 50 km/h, když byla vozidlu v měřeném úseku automatizovaným technickým prostředkem UnicamSPEED-R, používaným bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích naměřena rychlost jízdy 59 km/h. Při zvážení možné odchylky měřicího zařízení ve výši ± 3 km/h z naměřené hodnoty jel neznámý řidič nejnižší skutečnou rychlostí 56 km/h, čímž překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci, nejméně o 6 km/h.

Odvolací správní orgán konstatuje, že správní orgán prvního stupně postupoval při řešení daného přestupkového jednání dle zákona. Správnímu orgánu prvního stupně byl oznámen přestupek překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci neznámým řidičem, který byl zjištěn automatizovaným technickým prostředkem používaným bez obsluhy. Správní orgán prvního stupně vyzval provozovatele vozidla, aby zaplatil určenou částku nebo sdělil kontaktní údaje osoby, jež řídila předmětné vozidlo. Obviněný sice zaplatil určenou částku, avšak až po její splatnosti. Obviněný během celého řízení o přestupku namítal, že mu poštovní doručovatel [REDAKCE] [REDAKCE] nedoručoval řádně písemnosti. Obviněný namítal, že mu dne 23.10.2023 nemělo být do jeho poštovní schránky vloženo poučení adresáta, že pokud si nevyzvedne zásilku (výzva k uhrazení určené částky) ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí, písemnost se považuje za doručenou posledním dnem této lhůty a dále, že mu měla být písemnost fakticky vhozena do jeho poštovní schránky až dne 14.11.2023 a bez předchozího upozornění o uložení písemnosti na poště. Jelikož na doručence nacházející se na listě č. 11 spisu je uveden datum 23.10.2023 jako den, kdy byla zásilka uložena a připravena k vyzvednutí a na které je i zvýrazněno, že došlo k zanechání „Výzvy“, prověřila celou situaci oprávněná úřední osoba správního orgánu prvního stupně a postupně se dozvěděla od reklamantky [REDAKCE] [REDAKCE] že uvedená zásilka byla dne 23.10.2023 uložena na poště Olomouc 6, dne 08.11.2023 byla zásilka vložena do schránky, avšak pracovník vnitřní služby chybně zadal „doručeno“, místo „vloženo do schránky“. Dále se oprávněná úřední osoba správního orgánu prvního stupně dozvěděla od manažerky kontaktní sítě Severní Morava [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] že po neúspěšném pokusu o doručení zásilky (výzva k uhrazení určené částky) byla uložena dne 23.10.2023 na ukládací poště Olomouc 6 a po ukončení úložní doby byla zásilka vložena do domovní schránky adresáta dle dispozice odesílatele „Nevracet, vložit do schránky“ dne 08.11.2023. Dále bylo sděleno, že *„Výzvy k vyzvednutí zásilky i zásilky s uvedenou dispozicí jsou dodávány do domovní schránky jako obyčejné listovní zásilky, tedy bez stvrzení převzetí, nemůžeme zpětně jejich dodání jednoznačně prokázat či ověřit.“*

K nastalé situaci i námitkám obviněného, že dle jeho názoru zaplatil předmětnou částku včas, uvádí odvolací správní orgán, že dle informací zjištěných ze spisového materiálu mohlo sice dojít k nesprávnému doručování, ale nelze to nade vší pochybnost potvrdit a obviněný měl i tak dostatek času po tom, co se seznámil s výzvou k zaplacení určené částky jí zaplatit. Odvolací správní orgán uvádí, že ze spisového materiálu vyplynulo, že zásilka měla být doručena dne 23.10.2023, avšak adresát nebyl zastižena a poté měla být vložena do poštovní schránky obviněného dne 08.11.2023. Skutečnost, zda došlo k faktickému zanechání poučení dne 23.10.2023 nemůže odvolací správní orgán nade vší pochybnost vyvrátit ani potvrdit, a toto nemůže potvrdit ani vyvrátit Česká pošta. Odvolací správní orgán však uvádí, že výzva k zaplacení předmětné částky byla fiktivně doručena desátý den (02.11.2023) po dni uložení poučení adresáta (23.10.2023), splatnost třiceti dnů počala běžet den po fiktivním doručení (02.11.2023) do dne 04.12.2023 a předmětná částka byla připsána na účet správního orgánu prvního stupně až dne 10.12.2023.

K námitce obviněného, že předmětnou částku uhradil dne 19.11.2023 a mělo dojít k uhrazení v termínu, uvádí odvolací správní, že mu není zřejmé, když obviněný zaplatil předmětnou částku dne 19.11.2023, proč došlo k připsání předmětné částky na účet správního orgánu prvního stupně až dne 10.12.2023. Odvolací správní orgán uvádí, že je irelevantní, v jaký den zaslal předmětnou částku obviněný, ale pro podmínky splnění jeho povinnosti je podstatný den připsání částky na bankovní účet správního orgánu prvního stupně, což bylo až po termínu. Odvolací správní orgán dále dodává, že mu není zřejmé, v jaký den došlo k údajnému faktickému seznámení, jelikož obviněný uvádí dvě data, a to 14.11.2023 a posléze 19.11.2023, což však nemá za daných okolností vliv. Odvolací správní orgán uvádí, že obviněný měl možnost ověřit si datum dodání zásilky prostřednictvím online portálu České pošty sledování zásilek, čímž by se vyhnul pozdnímu uhrazení předmětné částky. Dle názoru odvolacího správního jsou tak námitky směřující na doručování a připsání předmětné částky vypořádány.

Odvolací správní orgán konstatuje, že správní orgán prvního stupně se vypořádal se všemi výtkami a rozhodl tak na základě důkazů, které považuje za dostatečné. Správní orgán prvního stupně zjistil všechny rozhodné skutečnosti potřebné pro rozhodnutí. Odvolací správní orgán tak konstatuje, že nebylo porušeno právo obviněného na spravedlivý proces. Odvolací správní orgán se ztotožňuje s rozhodnutím správního orgánu prvního stupně. Po přezkoumání spisu je patrné, z jakých podkladů správní orgán prvního stupně vycházel při rozhodování a jakým způsobem o vině a trestu za přestupek rozhodl. To znamená, že napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost ani pro nedostatek důvodů. Napadené rozhodnutí má i ostatní zákonem stanovené obsahové a formální náležitosti.

V rámci přezkoumání věci odvolací správní orgán posoudil i výši uložených správních trestů, kdy má za to, že jsou adekvátní k závažnosti přestupku a míře jeho společenské nebezpečnosti s přihlédnutím k § 37 zákona o přestupcích tak, jak ve svém rozhodnutí uvedl a řádně odůvodnil správní orgán prvního stupně.

Odvolací správní orgán neshledal zákonné důvody, pro které by napadené rozhodnutí změnil nebo zrušil, a proto v souladu s § 90 odst. 5 správního řádu podané odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

P o u č e n í

Proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu se podle § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat.

Mgr. František Pěruška
vedoucí odboru

Obdrží
Pan

[Redacted signature area]